

Sonetul 007

Daniel Vișan-Dimitriu

Nu mă mai vezi - e ca și când o noapte
S-a așternut pe cerul dintre noi
Și ne-a lăsat săraci de visuri, goi,
Tu - un mister, eu - 007.

Domeniul meu e-ntreaga galaxie
Prin care te învârti c-un vag surâs,
Dar nu mă poți vedea - nu zic nici "Păs!",
Doar trag ușor de-un bor de pălărie.

Îți știu, misterule, pe dinafară,
Escalele pe unde chicotești,
Îți știu de dulce și îți știu de-amară.

Mi-ai spus că-s cel mai tare,-odinioară
Și, sunt convins, la fel și-acum gândești,
Căci tot pe 007 îl iubești.